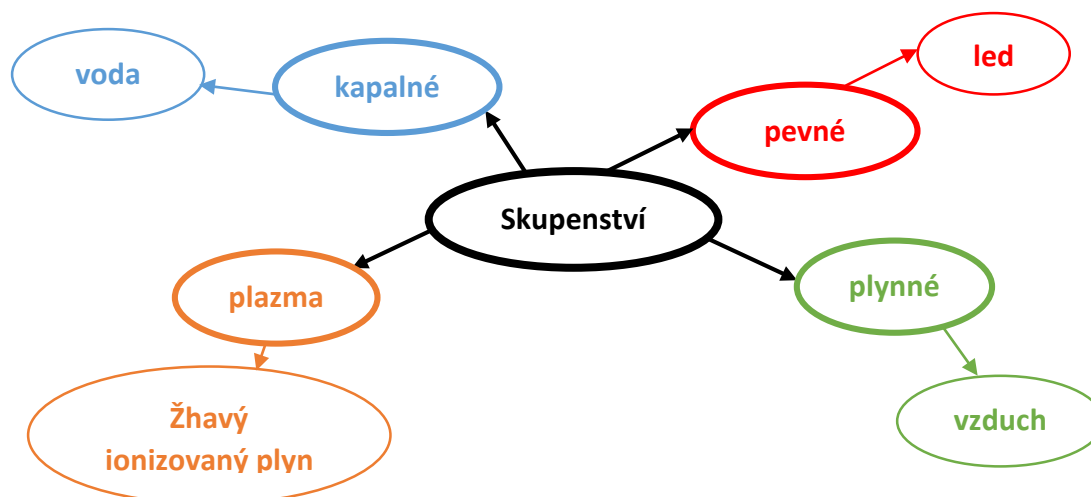

1. Úvod do mechaniky tekutin

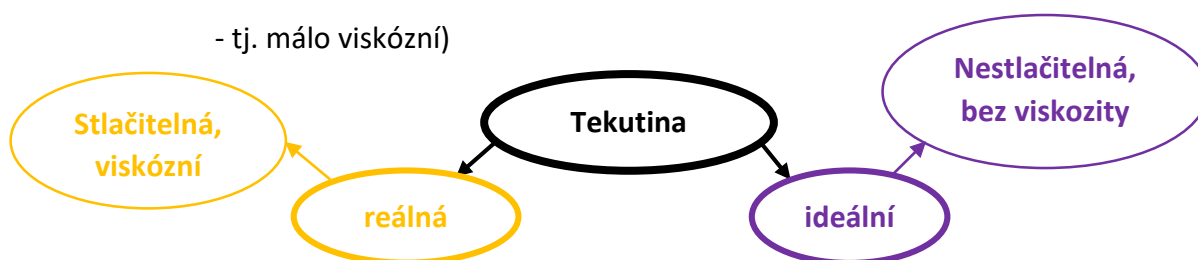
Mechanika kapalin a plynů je částí obecné mechaniky. Zabývá se rovnováhou sil za klidu a pohybu tekutin. Většinu svých úkolů řeší na elementárních objemech tekutiny, pro něž sestavuje rovnice rovnováhy.

1.1. Skupenství – pevné (led), kapalné (voda), plynné (vzduch), plazma (žhavý ionizovaný plyn)

Makroskopické chování látek je podmíněno mikroskopickými vlastnostmi. Mikroskopické vlastnosti jsou dány přitažlivými a odpuzivými silami.

- Tekutiny:
- a) **kapaliny** (nemění samovolně svůj objem a jsou málo stlačitelné)
 - při proudění kladou odpor proti pohybu, tj. jsou viskózní
 - b) **plyny** (lehce stlačitelné, napětí v tahu a tečná napětí od viskozity jsou malá,
 - tj. málo viskózní)

- Tekutina:
- a) **reálná** (skutečná) – **stlačitelná** a **viskózní**
 - b) **ideální** (dokonalá) – **nestlačitelná**, bez vnitřního tření (**bez viskozity**)

- 1.2. Síly působící na tekutinu:
- a) vnitřní (vzájemné působení hmotných částic)
 - b) vnější
 - **hmotnostní** (objemové) F_m
 - **plošné** F_p

a) **Hmotnostní síly** F_m závisí na hmotnosti m [kg] a zrychlení a [m.s⁻²]. U ideální tekutiny je hustota $\rho = \text{konstantní}$ a hmotnost m je úměrná objemu V kapaliny.

$$F_m = m \cdot a = \rho \cdot V \cdot a \quad (1)$$

Hmotnostní síly: setrvačná, odstředivá, tíha, hybnostní síla, atd.

b) **Plošné síly** F_p závisí na velikosti ploch S [m^2], při rovnoměrném rozdělení jsou úměrné ploše S .

$$F_p = p \cdot S \quad (2)$$

$$F_t = F_p = \tau \cdot S \quad (3)$$

$$F_k = F_p = \sigma \cdot l \quad (4)$$

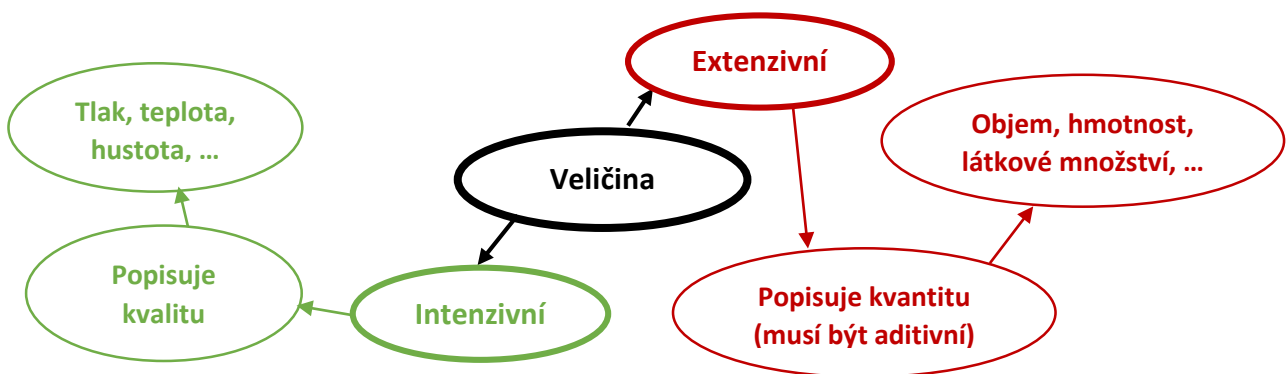
Plošné síly: tlaková F_p , tečná F_t , kapilární F_k .

Z rovnováhy sil pro vyšetřovaný stav, lze stanovit závislost působících sil a tím vyjádřit plošnou sílu jako objemovou a naopak.

Obecně platí mezi plošnými a hmotnostními silami: (Gaussova-Ostrogradského věta)

$$F = \int_S p \cdot dS = - \int_V \text{grad } p \cdot dV \quad (5)$$

kde $\text{grad } p = \left(\frac{\partial p}{\partial x}, \frac{\partial p}{\partial y}, \frac{\partial p}{\partial z} \right)$.

1.3. Stavové veličiny: tlak p , teplota T , hustota (měrný objem) ρ

TLAK p [Pa] – silový účinek molekul na plochu je tlak, závisí na počtu molekul a jejich kinetické energii E_k , pro ideální plyn jsou mezimolekulární síly zanedbatelné:

$$p = \frac{2}{3} \cdot \frac{n}{V} \cdot E_k \quad (6)$$

kde $\frac{n}{V}$ je poměr počtu molekul v jednotce objemu.

V nádobě o objemu V je n molekul plynu, kde:

$$E_k = \frac{1}{2} m_m \cdot v^2 \quad (7)$$

kde m_m je hmotnost plynu a v rychlost.

$$p = \frac{2}{3} \cdot n_1 \cdot E \quad (8)$$

kde n_1 je počet molekul v jednotce objemu.

TEPLOTA T [K] – vyjadřuje stav, liší se od druhých veličin jako je délka, objem, nebo hmotnost.

Protože teplota T je neaditivní veličina (intenzivní), neboli nezávisí na rozměrech systémů (hmotnosti), tlak a teplota se nedělí, když soustavu rozdělíme na několik částí.

Vysvětlení na příkladu:

10 těles o hmotnosti $m = 1\text{kg} \cong 10\text{kg}$, ale 10 těles o teplotě $T = 20^\circ\text{C} \cong \text{pořád } 20^\circ\text{C}$.

$$\frac{p}{T} = \frac{m \cdot r}{V} \quad (9)$$

kde r je měrná plynová konstanta, p tlak a V objem.

Slovník pojmů:

Označení	Jednotka	Význam
E_k	J	kinetická energie
F	$N = \text{kg} \cdot \text{m} \cdot \text{s}^{-2}$	síla
F_k	N	kapilární síla
F_m	N	hmotnostní (objemová) síla ($= F_o$)
F_p	N	tlaková síla – plošná síla
F_t	N	tečná síla, třecí síla
S	m^2	plocha
T	K	teplota
V	m^3	objem
a	$\text{m} \cdot \text{s}^{-2}$	zrychlení
l	m	délka
n	1	počet molekul
m	kg	hmotnost
m_m	kg	hmotnost plynu
p	$\text{Pa} = \text{N} \cdot \text{m}^{-2}$	tlak, hydrostatický tlak
r	$\text{J} \cdot \text{kg}^{-1} \cdot \text{K}^{-1}$	měrná plynová konstanta
v	$\text{m} \cdot \text{s}^{-1}$	rychlost
η	$\text{Pa} \cdot \text{s}$	dynamická viskozita
ρ	$\text{kg} \cdot \text{m}^{-3}$	hustota (měrná hmotnost)
σ	$\text{N} \cdot \text{m}^{-1}$	povrchové napětí
τ	Pa	tečné napětí

Použitá literatura:

[1] – NOSKIEVIČ J. a kol.: Mechanika tekutin. Praha: SNTL, 1987.

[2] – JANALÍK J., ŠŤÁVA P.: Mechanika tekutin. Ostrava: VŠB TU, 2002.

[3] – WALKER, Jearl. Halliday & Resnick fundamentals of physics. Tenth edition, extended.

Hoboken: Wiley, 2014. ISBN 978-1-118-23061-9.